

139

UCHWAŁA Nr 128 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1965 r.

w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji urządzeń towarzyszących w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym typu miejskiego.

W celu zapewnienia w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym typu miejskiego warunków do wszechstronnego zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie usług socjalno-kulturalnych, handlowych, rzemieślniczych itp. Rada Ministrów uchwala, co następuje:

- § 1. W rozumieniu niniejszej uchwały:
- 1) za osiedlowe budownictwo mieszkaniowe uważa się budowę zespołu budynków stanowiących wraz z urządzeniami towarzyszącymi co najmniej jeden blok zabudowy mieszkaniowej,

- 2) za blok zabudowy mieszkaniowej uważa się teren ograniczony w planie zagospodarowania przestrzennego ulicami lub liniami rozgraniczającymi go od terenu o innym sposobie użytkowania, nie przecięty ulicami ruchu kołowego o charakterze przelotowym,
- 3) za rozproszone budownictwo mieszkaniowe uważa się budowę jednego lub kilku budynków nie tworzących bloku zabudowy mieszkaniowej.

§ 2. 1. W uspołecznionym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym następujące podstawowe urządzenia towarzyszące są planowane, finansowane i realizowane z nakładów i środków przeznaczonych przez poszczególnych inwestorów na ten rodzaj budownictwa:

- 1) urządzenia kubaturowe (wolno stojące i wbudowane):
 - sklepy,
 - zakłady usług dla ludności,
 - zakłady gastronomiczne,
 - rejonowe przychodnie zdrowia,
 - apteki,
 - biura administracji budynków,
 - kotłownie centralnego ogrzewania,
 - pomieszczenia dla osiedlowych warsztatów remontowych (ekip remontowo-konserwacyjnych administracji budynków),
- 2) uzbrojenie i urządzenia terenu wewnątrz bloku zabudowy mieszkaniowej:
 - sieć wodociągowo-kanalizacyjna, z wyjątkiem ciągów przelotowych,
 - ulice, z wyjątkiem ulic o charakterze przelotowym,
 - chodniki, przejścia pieszkie, placówki parkingowe, ukształtowanie terenu, zieleń i drobne formy architektoniczne,
 - sieć centralnego ogrzewania z kotłowni osiedlowych lub rozdzielcza sieć ciepłownicza, z wyjątkiem ciągów przelotowych,
 - sieć gazowa, z wyjątkiem ciągów przelotowych,
 - sieć niskiego napięcia oraz pomieszczenia dla stacji transformatorowych,
 - pomieszczenia w budynkach dla transformatorów przy zasilaniu budynków bezpośrednio z sieci wysokiego napięcia.

2. Podstawowe urządzenia towarzyszące wymienione w ust. 1 pkt 1 są planowane, finansowane i realizowane w granicach wskaźników zaspokojenia potrzeb mieszkańców, zgodnie z przepisami o wskaźnikach wykorzystania terenów za inwestowania miejskiego.

3. W spółdzielczym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym mogą być ponadto realizowane z nakładów i środków na budownictwo mieszkaniowe świetlice, lokale dla społecznych punktów opieki nad dzieckiem oraz pracownie dla plastyków w granicach obowiązujących normatywów.

§ 3. 1. W uspołecznionym rozproszonym budownictwie mieszkaniowym następujące podstawowe urządzenia towarzyszące są planowane, finansowane i realizowane z nakładów i środków przeznaczonych przez poszczególnych inwestorów na ten rodzaj budownictwa:

- 1) urządzenia kubaturowe wbudowane:
 - sklepy,
 - zakłady usług dla ludności,
 - zakłady gastronomiczne,
 - apteki,
 - biura administracji budynków,
 - kotłownie centralnego ogrzewania,
- 2) uzbrojenie i zagospodarowanie terenu:
 - podłączenia budynków do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, gazowej, centralnego ogrzewania,

- chodniki, dojazdy, dojścia i urządzenia terenu w granicach projektu zagospodarowania działki,
- linie niskiego napięcia,
- pomieszczenia wbudowane dla stacji transformatorowych lub w razie zasilania budynku bezpośrednio z sieci wysokiego napięcia — pomieszczenia w budynkach dla transformatorów.

2. Do urządzeń towarzyszących, o których mowa w ust. 1, może być zaliczona również budowa wolno stojących pomieszczeń dla stacji transformatorowej w wypadku, gdy wznoszony budynek jest położony z dala od istniejącej sieci elektrycznej w rejonie, w którym rozbudowa sieci nie jest planowana przez właściwy zakład energetyczny przed terminem oddania budynku do użytku, a względy techniczne zasilania tego budynku wymagają budowy nowej stacji transformatorowej.

3. W spółdzielczym rozproszonym budownictwie mieszkaniowym mogą być ponadto finansowane z nakładów i środków na budownictwo mieszkaniowe pracownie dla plastyków w granicach obowiązujących normatywów.

§ 4. 1. W spółdzielczym budownictwie mieszkaniowym podstawowe urządzenia towarzyszące (kubaturowe) są finansowane z kredytów przeznaczonych na ten cel. W osiedlach domów jednorodzinnych urządzenia te mogą być finansowane również ze środków przyszłych użytkowników.

2. Zasady przyznawania i umarzania kredytów, o których mowa w ust. 1, regulują przepisy w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego.

§ 5. 1. Do urządzeń ogólnomiejskich zalicza się:

- 1) urządzenia nie wymienione w § 2,
- 2) urządzenia wymienione w § 2 ust. 1 pkt 1 w części przekraczającej rozmiary określone wskaźnikami zaspokojenia potrzeb mieszkańców.

2. Finansowanie urządzeń ogólnomiejskich odbywa się z nakładów i środków przyszłych użytkowników tych urządzeń.

3. Do obowiązków jednostek prowadzących eksploatację ogólnomiejskich urządzeń uzbrojenia terenu należy budowa, przebudowa i rozbudowa tych urządzeń, z odpowiednim wyprzedzeniem umożliwiającym terminową realizację budownictwa mieszkaniowego.

§ 6. W osiedlach mieszkaniowych realizowanych przez kilku inwestorów (wspólne osiedle) podstawowe urządzenia towarzyszące są finansowane według następujących zasad:

- 1) urządzenia wbudowane w budynki mieszkalne finansowane są w całości z nakładów inwestycyjnych i środków inwestora danego budynku,
- 2) urządzenia wolno stojące, kotłownie oraz uzbrojenie i urządzenie terenu finansowane są z nakładów i środków inwestorów budownictwa mieszkaniowego proporcjonalnie do udziału realizowanej powierzchni użytkowej mieszkań.

§ 7. Zasady obsługi inwestycji we wspólnych osiedlach, partycypowania w kosztach przygotowania inwestycji oraz tryb przekazywania nakładów i środków na rachunek inwestora zastępczego określają przepisy w sprawie planowania, finansowania i realizacji inwestycji wspólnych.

§ 8. 1. Wewnętrzne wyposażenie urządzeń towarzyszących wraz z robotami instalacyjnymi i montażowymi związanymi z tym wyposażeniem (ustawienie agregatów i urządzeń chłodniczych, instalacja komór chłodniczych, instalowanie dźwigów towarowych, trzonów kuchennych, kotłów, basenów, reklam świetlnych itp.) odbywa się z nakładów i środków przyszłych użytkowników tych urządzeń i należy do obowiązków inwestycyjnych tych użytkowników.

2. Instalacje liczników elektrycznych, gazomierzy i wodomierzy w budynkach mieszkalnych i poszczególnych pomieszczeniach oraz wyposażenie stacji transformatorowych i redukcyjno-pomiarowych odbywa się z nakładów i środków właściwych przedsiębiorstw prowadzących eksploatację danego rodzaju urządzeń.

§ 9. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zapewni, aby przedsiębiorstwa budowlano-montażowe terminowo oddawały do użytku urządzenia towarzyszące objęte planami budownictwa mieszkaniowego oraz — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac — podjąć kroki dla wprowadzenia niezbędnych zmian w regulaminach premiowania pracowników przedsiębiorstw i zjednoczeń, zapewniających terminowe oddawanie do użytku tych urządzeń.

§ 10. Traci moc uchwała nr 363 Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie zasad opracowania szczegó-

wych planów miejskiego budownictwa mieszkaniowego oraz zasad planowania i finansowania tego budownictwa i urządzeń towarzyszących na okres lat 1961—1965 (Monitor Polski Nr 78, poz. 325).

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz Centralnemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*